

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Minerva, sive de causis latinae linguae commentarius

**Sánchez, Francisco
Schoppe, Caspar
Perizonius, Jacobus
Franequera, 1687**

III. Bellum

[urn:nbn:de:bsz:31-109138](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-109138)

rationibus, *Lucum*, ab Etrusca voce deductum existimo: Etrusca enim esse nomina Varro in Originibus asserit, *Luceres*, & *Lucumnes*. Est porro Etruscis vox *Lucà*, cum accentu in ultima, (ut Talmudistæ ajunt) idem quod, *senex* sive *senator*. Et de antiquitate *Luorum*, & illorum religione, pleni sunt poetarum libri. *Templum Pici*, inquit Virgilius, *horrendum erat silvis*, & *religione parentum*, id est, *venerandum*, ut Servius exponit: sed extat apud Lucanum elegans *Luci* descriptio lib. 3.

Lucus erat longo nunquam violatus ab ævo, &c.

III. BELLUM.

Bellum à *cunt*, quia non bellum sit. Ridet Dathus, & à *Belluis*, dici contendit, adducens illud Ciceronis *Offic. I.* Nam cum sint duo genera decertandi, unum per disceptationem, alterum per vim, cuiusque proprium sit hominis illud, hoc belluarum, confugiendum est ad posterius, si uti non licet superiore. Sed fallitur Dathus; hæc enim verba nihil quod ad etymon pertineat, probant. Accipe igitur veram sententiam. *Antiqui, *duellum* antè dicebant, quod postea

* *Antiqui duellum &c.*] *Varia Belli etyma* vide apud Vossium, sed qui recte censuit *Bellum* à *Du-llis* formatum, & *Duellum* porro à *Dnobus* deducit, quoniam semper in bello sint duæ partes. Possis forte non absurde item à *divello* reperere vocabuli hujus originem, ut inde sit *divellum*, sicuti & *Velus* à *Vello* est, *Tergus* & *Terrum* à *Tergeo*, vel *Tergo*: & sic deinceps elisà vocali *Duellum*, quomodo & *Dortium* pro *divortium* nonnulli dixerunt; Vide Scaligerum ad *Festum* in *V. Auram*, & quomodo *Deigo* ex *Deago*, *Plabes* ex *Plahibes*, *Prator* ex *Pratoris* Tre.

stea bellum
ba in C
quim quai
estis anora
dus, bis; f
decut, Belli
pelati esse
ronis verdis
inter duclum
tere solebat
ni velis di
hea ubitatu
Gera Barba
Duelum; D
bonum.

O
broffii
Officium
propter

Præter ex
limo quæ
si & limi
pro Rappi
licum ex
tate veteri
tium Divo
que vocaba
tarius doc
per quæ
sibus, quæ
belli velle
eas occup
labore libe

ista bellum vocarunt. Ciceronis hæc sunt verba in Oratore perfecto; *Quid verò licentius, quàm quod hominum etiam nomina contraherent, quæ essent aptiora? nam ut, duellum, bellum, & duis, bis; sic, Duellium, eum qui Pænos classe devicit, Bellium nominarunt, quum superiores appellari essent semper Duellii.* Ex his etiam Ciceronis verbis videre poteris Grammatistas, qui inter *duellum, & bellum*, differentiam constituere solebant, quum idem profus significent: nisi velis dicere, illud vetus, hoc autem postea usitatum. Antiquè enim dixit Horatius, *Græcia Barbariæ lento collisa duello.* Vide Festum in; *Duellum; Duicensis; Duidens hostia; Duis, Duonium, bonum.*

IV. OFFICIUM.

Officium, ajunt ab *officiendo*, quod nemini officiat, vel noceat. Hoc rectè refellit August. Dathus, ex sententia D. Ambrosii, in lib. de Officiis, dum inquit; *Officium, litera o, mutata, quasi officium dicitur, propter decorem sermonis.* Hæc ille. Donatus in Q 9 4 Adelph.

Proles ex Proles, Copia ex Copia contracta habemus. Immo quæ propius accedunt ad hoc exemplum, sic Ducui & similia haud dubie dicta sunt pro Ducevi; Rapii pro Rapivi. Certe sic Vacuus formatum est ex Vacuus, Nocuus ex Nocivus, status ex status. Denique ne auctoritate veterum destimamur, in Glossariis Labbei invenimus Divellio πρὸς ἄμεσ, Divelliones πρὸς ἄμεσ, ἀρπαγῆ. Quæ vocabula si olim fuerunt in usu, ut sane illa Glossaria nos docent, certa pene est nostra Etymologia, utpote quum manifesta ratione inde sit formatum Perduellio, quod proprie notat crimen, quo quis tanquam hostis publicus à civitate suâ censetur divisus. Si vero eam originem habet hocce vocabulum, eandem omnino habere debuit Perduellia & Duellum.